

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XXVII. Die Avgvsti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Mortific.

Pater ex cuius ore *Angeli* loquuntur. Per annos aliquot, vinum & carnes vix attigit. Extremo vitæ quinquennio singulis propè noctibus è lecto se protiens ad B. V. imaginem supplex prouoluebatur, & ea tunc agebat quæ egisset, si tunc fuisset in extremo vita fugientis articulo. Brunæ contra Suecos conservata felicitatem, stre-

nique militis fidelitatem non pauci (quos inter Ferdinandus III. Imperator) Stredonij precibus adscripsere. Nec defuit qui dixerit, illum sibi conspectum orantem propè templum in aëre sublimem. Mortem illius posui in pretiosis occupationibus morientiū in Societate. De reliquis plura dabit eius vitæ historia.

Oratio.

B. V.

Nat. Mort.

XXVII. DIE AUGVSTI.

P. FVLVIUS ANDROTIVS.

17 August.
Italus Fer-
rarius. 1575.
Soc. 18.

Superior.

Synecrit.

Patientia.
Confessio.

De vos habuit in Societate germanos Hortensium & Curtium. Paupertatis studium humilitate ornabat: rectionem eximiae probitatis autoritate firmabat, nullo vestiū cultu nisi pauperissimo, nullo fastu frontis, gestuum, aut verborum. Apud Ferrariensem Duxem pollebat gratiā, quā tamen ille ad animi illius, non ad Collegij Ferrarensis, cui praeferat, commoda, vtebatur. Malebat recta suadere quām operam dare magnorum confessionibus audiendis, cum esset syncerus & seueritati propior: vnde non defuēre qui dicerent: si pater Fulvius indulgenter agere seu nosset, seu vellet, aureum illius Collegium euasurum. sed promptissimus longè ac felicissimus fuit in morientibus expiandis; & alias in conscientiis excolēdis optimā cultione. Inter plures, quibus vitæ seuerioris sanctimoniam persuasit, fuit vidua nobilis ætatis ac formæ flore præstans. Eapropter à inuenum pessimè id ferentium globo, ubi ubi haberi poterat, probris cachinniisque acceptus est. At modestissima illius patientia peruicit procacem petulantiam irrisorum, adeò ut

illi quoque suas conscientias illius disciplinæ tradiderint.

P. MELCHIOR HVRTADVS.

Modestus exi voto ad pictor Indos proficisciendi concepto, à morbo conualuit, qui eum morti iam propè admouerat; & ibi decennio laborauit. Pro mortis apparatione monebat Patres quid sibi vellet suggeri morienti, id est aspirationes è scripturâ de gloria cælesti. Apud Mindanaos uno anno seruus, ærumnas perpessus est, & probra, laboresque immensos. Linguas complures didicit pro gentium salutre magnopere idoneas. Zebuanus Episcopus illum laudibus magnis ornat cum admiratione, tanquam virum doctrinâ & Apostolica virtute admirandum ac ærumnarum fitientem, & Sanctitatis verae studiosum. Pridie ante mortem superiori disertè dixit, crastino die eâ quā hæc dicebat horâ, de se actum fore. Atque ita euenit.

Hispanus
in Philippis
n. 27. Aug.
1603. xstat.
37. Soc. 17.

Man.

IOAN-

I O A N N E S
NAVES. COAD.

Hispanus
Cerundus
17. August.
1603. xstat.
10. Soc. 21.

Hamil.

Hispanus
in Philippis
nis. 17. Aug.
1603. xstat.
37. Soc. 17.

Mors.

Zelus.

Obed.

Charitas.

DE hoc in heroibus & victimis charitatis hunc in mundum scripsi: Ioannes Naves è 50. vita annis vnum ac viginti in Societate meruit; ad omnia Coadiutorum officia & artes ac virtutes insigniter ut idoneus, ita promptus, eaque insigni cum quadam eminentia executus, seu ad fabricam seu ad currus aut colendam terram foris, sive ad sacrarię, valetudinarij, culinę aut quævis alia munia vocaretur. Magnum superiorum leumentum fuit, cum in obsidionis ærumnis Tarragonenses socios in sudore vultus sui (ut erat ad horti quoque cultionem egregius) sustentauit, omnibus officiis erga omnes amanter prolixus. Coadiutorum norma & clarissimum documentū dicebatur. Nunquam retro, quod aiunt, humore (cui obnoxia sunt nonnunquam ingenia nonnullorum) afflatus, semper sibi presentis ac sui potens erat quocumque loco vel tempore illius opera quæreretur; adeò non erat opus dextrè molliora tempora obseruare, quibus illi esset aliquid imponendum. Planè omnium horarum vir erat, ad omne obedientię & charitatis ingenuum factus ac faciens omnia. Domi noxiū virus duos prostrauerat. His Ioannes

tam effusè, amanter hilariterque adfuit assiduus, vt fræno eguerit, ne se perderet suo illo tam dulci velut æstro percitus & abreptus. Noctes diebus continenter iungens vigiles ac laboriosas, dicebat se quiescere non posse usque dum chara illa capita suis ipse manibus conderet. Ægrorum alter caibonem pestiferum in collo, alter in tibia habuit. Vtrumque vlcus eodem loco ab utroque traxit Ioannis collum ac tibia, oculorum altero lachrymatione continuâ gurtis perpetuis manante. Cum patres illo suo periculo afflictos videret, ad eas S.P.N. Ignatij, quas ipse in obscuero suo conclaui habebat reliquias supplex accedit, & vt S.P. filiorum misereretur flangeret eadem repctens sibi videre vi-sus est splendorem instar hominis è reliquiis erumpere, sequé illo circumdari, totumque intime perfundi lætiatiā solidā, tenerā, admirandā. Tum dolor omnis, & colli vlcus abstitit, & somnus redit, solo tibiæ vlcere in alterum diem relicto indice beneficij diuinitus accepti: quod tamen etiam euanvit: & Ioannes ex integro incolumis hortum percoluit, donec lætiatarum plenus iterum se peste æstuare aduertit & Sacramentis procuratus 27. Augusti, horâ noctis 10. in lucem æternam excessit, cum ante 15 diem eadem hora se lumine illo è S.P. Ignatij lipsanis erumpente vestitum vidisset, ut dixi.

S.P. Ignatij.

XXVII. DIE AVGUSTI.

P. M I C H A E L
DE VRREA.

28. August.
Hispanus in
Peru. 1597.
xstat. 42.

IN Peruvium anno 1585. traiecit duo gentis idiomata confessim perdidi-

cit. Rectoris officium cum lachrymis deprecatus, paupertatem impensè amans, angulum pro cubiculo habuit quod illum vix caperet, atque in quo, ob loci humilitatem, erectus stare non posset. Reliquarum virtutum diues cum

Paupertas.